

Engegant el govern

Els consellers acudeixen als seus despatxos entre aplaudiments dels treballadors i avui aniran a les presons i a Brussel·les

La fi del 155 retorna les finances al control més lax imposat fa tres anys i elimina el setmanal de les factures del juliol del 2017

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB
CaVall Fort

NO PODRÀS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMARTS • 5 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14658 - AVUI / Any XL. Núm. 13528 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P24-25 i 30-31

Primer 'gest' de Pedro Sánchez

FLAGELL DE L'INDEPENDENTISME • El president espanyol nomena ministre d'Exteriors Josep Borrell, l'adepte de Societat Civil Catalana que volia "desinfectar" Catalunya

Detall de les pintures actuals del saló, que daten de la dictadura de Primo de Rivera ■ ANDREU PUIG

L'art imposat del Palau

El president Torra vol restituir els murals del Saló de Sant Jordi

Nacional P14

El PSC ja perfila el nou govern de Badalona

A l'executiu no hi hauria Albiol, però sí altres regidors del seu equip al PP

Cultura P32

Quim Monzó, el Premi d'Honor i la cel·la 201

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqeurocredit.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Sedec

La pregunta és com ha sobreviscut la llengua catalana. Les brutals agressions que ha patit, les prohibicions, les persecucions, són interminables. Recordo el llibre d'Ignasi Bea *En cristiano! Policia i guàrdia civil contra la llengua catalana*, que fa posar els pèls de punta. Tanmateix, molts professionals, professors, lingüistes, pedagogs, no han tirat mai la tovallola. Un exemple destacat és el Sedec (Servei d'Ensenyament del Català), que va néixer el 22 de maig del 1978 i que, per tant, estan celebrant el seu cinquantè aniversari. Per cert, el Departament d'Ensenyament el va eliminar el 2006. La feina que ha fet aquesta entitat és exemplar, perquè va ser la base sobre la qual es va construir la immersió lingüística.

La llengua: el millor cohesionador social. Només els analfabets diuen que una llengua pot separar la societat. Tot el contrari. A Barcelona s'han computat unes 300 llengües, totes respectables i totes amb els seus drets. En so-

La llengua: el millor cohesionador social. Només els analfabets diuen que una llengua pot separar la societat

ciologia s'anomena integració social el fet de constituir tots els elements de la societat un sol país, sense que ningú hagi de renunciar als seus orígens i a la seva llengua; i en diuen assimilació al fet d'anorrear els orígens a la força de tothom. El Sedec ha estat un defensor del català, sense agredir cap llengua, cap costum, cap religió, ni fer cap persecució.

Persones com aquestes han salvat la llengua, d'ençà que el primer president del govern espanyol en democràcia, Adolfo Suárez, va dir que "No se puede explicar química cuántica en catalán", cosa que ens va fer pixar de riure, primer perquè no existeix la química quàntica, i segon perquè, sense voler-ho, Suárez declarava que el català és una llengua inferior. Joan Fuster va exclamar: és molt més difícil fer un poema que no una investigació científica des del punt de vista lingüístic.

Saludo amb entusiasme els homes i les dones que van crear i fer possible el Sedec, que d'alguna manera és l'espirit dels catalans. Bravo, amics.

Ombres de Primavera

Imma Merino

Això de Badalona costa de creure

Des del primer cop que la vaig veure, Dolors Sabater em va inspirar simpatia: va ser immediata, fulgurant, com una revelació lluminosa sense cap mena d'ombra. No només en relació amb la seva posició política. També per la franquesa que traspua el seu rostre i, sí, per alguna cosa que no és aliena a la bellesa moral que comuniquen les seves paraules i gestos. Va ser un motiu de celebració que Sabater arribés a l'alcaldia de Badalona i que ho fes a través d'un pacte progressista amb l'objectiu que no continués ocupant el càrrec un polític, Xavier García Albiol, que s'havia proposat "netejar" la ciutat en un sentit clarament racista. L'aliança de diverses forces ho va fer possible, malgrat que, projectant una ombra fosquíssima, García Albiol havia tornat a guanyar les eleccions municipals essent la candidatura àmpliament més votada: va obtenir 10 de 27 regidors possibles amb el doble de vots (més de 30.000) de la segona força, Badalona en Comú, encapçalada per Sabater.

Hi havia, però, una altra ombra a Badalona (la del PSC i, ai, la seva mili-

“Resulta increïble que uns militants socialistes s'avinguin a pactar amb un diable xenòfob i ultradretà

tància) que havia quedat amagada perquè la del PP és molt potent i potser perquè, malgrat tot, encara costa de creure la deriva socialista. El cas és que, tres anys després d'aquell pacte, aquella ombra s'ha fet evident de manera aclaparadora. Els tres regidors del PSC a Badalona no van voler aprovar els pressupostos, i van votar en contra de la qüestió de confiança plantejada en conseqüència per Sabater,

argumentant que l'alcaldessa ha incomplert dos pactes fonamentals: la neutralitat institucional de l'Ajuntament badaloní pel que fa a la qüestió de la independència de Catalunya i el desenvolupament de polítiques socials. Havent-hi proves de les seves mesures en contra de l'exclusió i a favor de l'ajuda als més precaris, costa creure que Sabater hagi abandonat les polítiques socials. Ha pesat, doncs, el fet que no hagi sigut "neutral" davant de la repressió de l'Estat espanyol que, entre altres qüestions, fa que hi hagi presos polítics i exiliats. I és així que el PSC badaloní s'ha deixat temptar per García Albiol (capaç de cedir-los l'alcaldia per fer fora Sabater) i ha consultat la decisió als militants. Han votat 311 de 500 possibles i un 92% han donat suport a Àlex Pastor, avalat per l'inquietant Salvador Illa, per plantejar una moció de censura. Digueu-me innocent, però encara em resulta increïble que uns militants socialistes s'avinguin a pactar amb un diable xenòfob i ultradretà. Crec que avui se sabrà la decisió definitiva. Força, Dolors!

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/w6jus8>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Operació Lleixiu

El president de la Generalitat, Quim Torra, es preguntava diumenge en una entrevista a TV3 quin model té per a Catalunya el flamant president espanyol, Pedro Sánchez. “Necessito saber què opina, quin projecte té el senyor Sánchez per a Catalunya”, deia Torra. Doncs ahir, senyor Torra, ja en va tenir la resposta. O si més no un primer tast molt aclaridor. El projecte que té el PSOE per a Catalunya és mantenir de moment el control financer (com li va recordar ahir el secretari d'organització del PSOE, José Luis Ábalos, al vicepresident del govern Pere Aragonès) i, és clar, nomenar ministres *Josep Borrell style*. El govern Sánchez es va estrenar ahir, doncs, amb dos gestos gens menors. El primer, perquè suposava contradir tot un vicepresident que vol donar per acabada la supervisió financera del govern català; i el segon, perquè nomenar Josep Borrell ministre

“Quim Torra es preguntava quin model té el PSOE. De moment, el de la ‘neteja’ i la desinfecció

no és el mateix que nomenar-ne qual-sevol altre. Borrell, els ho recordo, és aquell fins ara exministre (hi ha gent que sempre cau de potes) que, durant la campanya del 21-D, en un míting de Miquel Iceta, va parlar de passar el “desinfectant” per deixar enrere el procés independentista. Iceta acabava de parlar de possibles indults per als

presos polítics i Borrell li va deixar anar: “Sé que tu ets molt bona persona i els voldries perdonar de seguida, però l'han feta molt grossa.” I després es va esplaïar una bona estona parlant de la necessitat de “passar el desinfectant” per deixar enrere el procés independentista. “Les coses sense desinfectar es podreixen”, va afegir, i encara va aclarir que “una part de la desinfecció ha de passar naturalment pels mitjans de comunicació”. Doncs això. Que si Torra es pregunta quin PSOE ens governa, doncs que sàpiga que, de moment, és aquest. És el PSOE que es veu capaç de pactar el 155 amb el PP i, uns dies més tard, autoritzar una moció de censura aliant-se amb aquells qui volien *netejar* Badalona. No es pot pas negar, president Torra, que de moment els primers gestos de Sánchez són ben aclaridors. Opten per la *neteja* i la desinfecció. Com el lleixiu. Ja ho veurem.

De reüll

Marga Moreno

Canvi no, evolució

Feia poques hores que a La Moncloa havia començat la mudança davant els ulls enaiguats de força ciutadans esperançats quan, a uns 600 quilòmetres, a Sitges, ja es posava de manifest que l'impacte del relleu probablement quedarà entre zero i res, almenys pel que fa a Catalunya. Potser encara no havien greixat prou els possibles nous argumentaris, però el cas és que tots els representants polítics del Parlament que participaven en un debat del Cercle d'Economia sobre el futur del país –hi eren tots menys la CUP– van reiterar sense

Potser no s'havien greixat prou els eventuais nous argumentaris

gaires matisos les mateixes lletanies a què ens tenen avesats. De res van servir els precis de l'esforçat moderador, el catedràtic Antón Costas, perquè els ponents “ens donessin una alegria” en forma d'acostament, de diàleg serè... I és que algunes coses no són tan fàcils de modificar, com s'havia

ensumat tot just començar la taula rodona, quan des de l'organització van comunicar a Costas per l'orellera (que diu Google que és la forma correcta de dir *pinganilla*) que exigís als representants polítics que s'expressessin en castellà. L'elegant Costas va ser taxatiu: allà tothom parlaria en l'idioma en què se sentís còmode. I ho va saldar amb una broma afectuosa alertant que ell mateix parlaria en gallec, la seva llengua materna, si algú feia el repatani. A la vista de situacions com aquesta i de certes posicions enrocades, la reflexió és que no n'hi ha prou amb el canvi. Cal evolució.

Les cares de la notícia

ESCRITOR

Quim Monzó Excepcional

L'escriptor va rebre ahir el 50è Premi d'Honor de les Lletres catalanes, en un acte excepcional perquè no va ser presidit, per primer cop, pel màxim responsable d'Omnium Cultural, ara Jordi Cuixart, empresonat des de fa més de set mesos. Una situació que Monzó va tornar a denunciar.

DIRECTOR DEL PRIMAVERA SOUND

Alberto Guijarro De rècord

El festival Primavera Sound ha batut en l'edició d'enguany el seu rècord de públic, amb més de 220.000 assistents, dels quals el 60% eren estrangers, procedents de fins a 126 països. Tot un èxit dels organitzadors, que ja han avançat que no tenen intenció d'ampliar la capacitat l'any que ve.

BIÒLOGA INST. RECERCA BIOMÈDICA DE BARCELONA

Núria López Bigas El suport de La Marató

El 'The cancer genome interpreter' és un dels 42 projectes de recerca que han estat finançats pels dotze milions d'euros de La Marató del 2012. Aquests sistema, que té informació genòmica de 50.000 tumors, ajuda comparar les mutacions dels tumors i caracteritzar-ne l'agressivitat.

EDITORIAL

El PSC erra l'estratègia a Badalona

Finalment s'ha imposat al PSC l'opció d'enderrocar el govern d'esquerreres encapçalat per l'alcaldeessa Dolors Sabater, de Guanyem Badalona, i en què també hi participen ERC i ICV-EUiA. Un canvi estratègic dels socialistes que, si més no, resulta paradoxal i desconcertant. El PSC passa, a un any de les eleccions municipals, de donar suport a Sabater com a alcaldessa a aliar-se amb el PP de Xavier García Albiol. El rebuig socialista als pressupostos és legítim. Però aprofitar la qüestió de confiança conseguint per aconseguir l'alcaldia per al cap de files del PSC, Àlex Pastor, és un error d'estratègia greu. La votació de la militància socialista, malgrat que la participació no ha estat massiva, és contundent a favor de la moció. Cosa que fa difícil fer marxa enrere. Però el PSC hauria de reflexionar sobre si la legítima ambició de disposar de l'alcaldia de la quarta ciutat de Catalunya justifica una moció jurídicament irreprotxable però políticament incomprensible.

El PSC entrega Badalona al bloc unionista del PP més ultranacionalista espanyol, juntament amb Cs. Una gran incoherència ara que el PSOE acaba de foragitar del govern espanyol Rajoy i Pedro Sánchez ha obtingut la presidència amb els vots dels homòlegs al Congrés dels partits que governen Badalona: Podem, IU o ERC. Per molt que García Albiol es mantingui fora per interès tàctic i per molta alcaldia que tingui el PSC, amb tres regidors quedarà aclaparat pels deu del PP. I, al marge del fet nacional, això suposa retornar la ciutat a l'etapa de polítiques de dreta extrema de García Albiol, amb tics anticatalanistes, xenòfobs i autoritaris, que semblava afortunadament superada i que el PSC no hauria de reobrir a Badalona posant l'interès partidista a davant del de la ciutat.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Terror global
Després de la matança de dissabte a Londres, que va causar set morts, Theresa May anuncia canvis radicals per aturar l'extremisme.

10
anys

Factura de la llum
Les tarifes elèctriques s'hauran apujat en sis mesos el doble que la inflació. El govern central, amb un criteri de progressivitat.

20
anys

Preu de l'habitatge
La Generalitat alerta que l'augment del preu del sòl encarrirà els pisos. Els constructors d'habitatges no detecten pujades anormals.

Full de ruta

Emili Bella

'Limpiando' La Moncloa

El govern de Mariano Rajoy és aquell que un dia va fulminar l'accés universal de les persones sense papers a l'assistència sanitària primària, és aquell que va enviar al Tribunal Constitucional la llei catalana de sanitat universal perquè l'alt tribunal la suspengués, el mateix que va reforçar el mur de Ceuta i Melilla, que va intensificar la persecució de persones sense documents construint tanques més altes, que va permetre disparar bales de goma contra subsaharians al mar, és el govern que ha incomplert sistemàticament els compromisos europeus d'acolliment de refugiats (recordem-ho, persones que fugen de la guerra), i el mateix que va enviar policies assedegats de violència ("que nos dejen actuar") a pegar catalans. Quin és, doncs, el govern racista i xenòfob? És igual, l'executiu del PP és història, és passat, mort i enterrat.

Ara que el repressor ha estat desallotjat de La Moncloa de la forma més humiliant, amb un mecanisme de la

El PP utilitzarà les eleccions municipals i autonòmiques de l'any vinent com a agència de recol·locació, mentre el partit s'esbudella per recollir les engrunes

sacrosanta constitució utilitzat de forma inèdita i amb el concurs dels vots d'independentistes catalans i *jeltzales* bascos, els populars utilitzaran les eleccions municipals i autonòmiques de l'any vinent com a agència de recol·locació, mentre el partit s'esbudella per recollir les engrunes.

A Catalunya, on el PP és misèria i companyia, s'espera el relleu de Xavier García Albiol. Què hi fa encara, al Parlament, després d'haver obtingut els resultats més miseriosos per al partit? Què hi fa encara, de fet, en política activa? Confiem en el criteri dels badalonins. ¿És possible que el líder popular demanés al president Quim Torra que es disculpés pels seus articles i piulades mentre repartia pamflets antimusulmans electoralistes per Badalona en contra d'un oratori al barri d'Artigues? La xenofòbia supera la ficció.

García Albiol és aquell estadista que és capaç de regalar l'alcaldia de Badalona al PSC just després que els socialistes hagin foragitat el líder del seu partit de La Moncloa.

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial i MBA

Geopolítica i renovables

Hi ha un ampli consens sobre el fet que el fonamentalisme islàmic ha sigut nodrit i encoratjat a escala mundial a través d'una xarxa d'institucions, madrasses i mesquites finançades principalment per l'Àrabia Saudita, perseguint un delicat balanç al seu país per part de la família reial saudita, que vindria a dir als fonamentalistes: "Mireu si en som de pietosos, que us farem sortir els petrodòlars per les orelles. En compensació, mireu cap a l'altra banda davant la nostra corrupeió i excessos." Aquest pacte es complementa amb un suborn tàcit a tota la població saudita, consistent en multitud de subsidis, subvencions i feines que només són una excusa per pagar un salari. La família Saud es pot permetre tot això exclusivament gràcies als ingents ingressos per la venda d'hidrocarburs.

MALAURADAMENT PER A ELLS, aquest equilibri es troba greument amenaçat des de finals del 2014 quan (irònicament, degut a les seves pròpies accions, en haver augmentat deliberadament la producció de petroli per intentar arruïnar els productors de petroli dels EUA) el preu del petroli

caigué de 100 a 50 dòlars el barril, preu al voltant del qual ha oscil·lat des de llavors. Simplificant, aquesta mena de davallada significa una reducció immediata a la meitat dels ingressos per als productors. I això està resultant molt difícil d'entomar per a un país per al qual els ingressos del petroli tradicionalment representen el 90% del pressupost del govern.

INEXORABLEMENT, per tal de minimitzar el forat, han tirat de veta dels seus enormes fons de reserva, han limitat la inversió i han començat a retallar els subsidis i subvencions. I sembla lògic pensar que

“Preu baix del petroli, retallada del finançament del fonamentalisme islàmic

una de les àrees que poden experimentar les retallades més grans són les subvencions a les institucions islàmiques fora d'Àrabia, car no són indispensables per mantenir la pau social al país. Així, un preu baix del petroli condueix a una retallada en el finançament del fonamentalisme islàmic.

CADA COP QUE HI HA UN ATEMPTAT islamista, i de forma més punyent per a nosaltres amb els atemptats de Barcelona, molta gent desitjaria intensament poder contribuir a reduir aquesta amenaça. El mecanisme directe que tots tenim a l'abast de la mà, és augmentar el nostre ús de les energies renovables. Amb cada Kw d'energia renovable que substitueix un Kw procedent del petroli, contribuïm a reduir la demanda de petroli i, per tant, a deprimir-ne el preu. I, sense preus elevats, no hi ha xauxa financera possible per als fonamentalistes islàmics. Ja teníem totes les raons del món per consumir energies renovables, però si vols contribuir personalment, de forma directa i sense intermediaris, a tallar l'aixeta al finançament del fonamentalisme islàmic, ara en tens una més.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Governos de cine

■ Arran dels pactes per foragitar el PP de la presidència de l'executiu, a aquest no se li ha acudit res més que anomenar els seus possibles successors que sortissin del pacte entre diversos partits, com a govern Frankenstein. Aquí al Principat i crec que pot fer-se extensiu a la resta de territoris dels coneguts com a Països Catalans, potser trobaríem més escaient que a l'executiu sortint se'l coneguéssim com a govern Dràcula, per evidents motius de vampirització de recursos econòmics.

JOSEP M. MONRÀS CORTÉS
Begues (Baix Llobregat)

Els intocables

■ No em referiré a la gent amb l'estatus social més baix a l'Índia, ni a la famosa sèrie d'Eliot Ness dels anys 60. Va dirigit a la casposa casta dirigent de Ñ; en tots els àmbits.

Són els que es troben per sobre de la llei, perquè tenen butlla neofranquista. Quan es diu que ningú està per sobre de la llei, qui fa servir la frase és un esbiaixat i/o un radical nacionalista espanyol. No inclou la casta ancestral, sinó els perjudicats per decisions judicials polititzades. Va contra els antisistema i la majoria social majoritària representada al Parlament. Com que no poden bombardejar (ja ho voldrien alguns), fan servir amb acritud insults, clavegueres i magistrats afins, servidors acèrrims de l'estratègia de fer-nos renegar del dret de construir un estat sobirà. Quantes euroordres fracassades caldran? No saben què és el ridícul; són *hidalgos*! Campions del maniqueisme (bons i dolents). Qui controla els polítics cocaïnòmans? Els catalans amenacem, perquè alguns jutges i famosos unionistes volen tenir protecció de franc? Seguint aquest fals sil-

logisme, els polítics del govern central i els borbons, que en porten, ho fan perquè la societat madrilenya és violenta? És que són tan tanoques en els seus relats... que no aguanten un examen de màster de la Universitat Rey Juan Carlos!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

Cantània, gràcies

■ El divendres 25 de maig vaig assistir al concert de Cantània 2018, a l'Auditori de Barcelona. Em vaig emocionar en escoltar els centenars de nenes i nens, l'orquestra i la direcció musical. Aquest concert era el 29è des que es va iniciar el projecte Cantània. Tot va començar fa 29 anys quan des de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona i coordinat per la mestra de música Assumpció Malagarri-ga, se'ns va proposar a quatre mestres de música de quatre

escoles de Barcelona el projecte de fer un concert coral interescoles amb orquestra. En aquest projecte ens hi vam involucrar la Núria Bordas, en Xavier Torns, en Josep Maria Pons i en Josep Maria Vaqué, i la direcció coral i instrumental de Josep Prats. El primer concert es va fer a la Sala de Concerts del Conservatori Superior de Música, amb un repertori de sis cançons tradicionals catalanes, i la nostra il·lusió era estendre el projecte per tot Catalunya. Al cap de poc temps van venir les composicions pròpies i l'extensió de la Cantània per tot Catalunya, totes sota la direcció d'en Josep Prats, i vam augmentar el nombre d'escoles participants, del primer centenar de nenes i nens, ara són desenes de milers, que aporten llur il·lusió, llur entusiasme i llur qualitat musical. Moltes gràcies, per haver realitzat el somni de fa 29 anys.

J.M. VAQUÉ
Barcelona

La frase del dia

“Facilita el diàleg, rebaixa la tensió i tracta d’encaminar la situació el fet que hi hagi presos? D’ajudar, no ajuda”

José Luis Ábalos, SECRETARI D’ORGANITZACIÓ DEL PSOE

Tribuna

Manuel Milián Mestre

Adeu, Mariano

Estimat Mariano, Mai hauria desitjat escriure aquesta carta de comiat d’un projecte que Josep Santacreu i jo vam iniciar el 1970 i al qual Fraga Iribarne es va sumar el 9 de gener d’aquell any. Amb els diners d’empresaris catalans es va poder aixecar el partit, pas a pas, fins que el 1974, ja en l’ambaixada de Londres, Fraga em va presentar Antonio Cortina i ens va atorgar la responsabilitat d’aixecar una estructura política que donaria lloc el 1974 a Reforma Democràtica. Diners d’empresaris catalans, generosament prodigats i sense contrapartides, un esforç ímprobable de sis anys per armar una organització i una militància des de zero, una ingratitud notable, ja que després s’hi van afegir no pocs oportunistes que escapaven del franquisme, i van voler tenyir d’una altra cosa el que havíem aixecat a partir de dues idees axials: Reconciliació nacional i Reforma política.

EL 31 DE MAIG VAS COMETRE UN ERROR històric i irreparable: la teva supèrbia et va fer optar per la tossuda pertinàcia de seguir, en lloc de la generosa retirada política. Vist que alguns dels teus socis t’havien traït i d’altres, la lleialtat dels quals havies elogiat dies abans, et van enganyar, el mateix hauria estat dimitir per evitar l’escenari de la jornada de censura de l’1 de juny, en la qual vas caure del pedestal i amb tu vas arrossegar el partit. Mai he oblidat des de jove la màxima d’Homer: “Els déus enceguen amb la supèrbia els que volen perdre”. Per què, en lloc de la ceguesa i la fugida al restaurant, no vas recórrer a la generositat envers el partit? És que la teva màxima era la gaullista de “Jo o el diluvi”? Com pots haver ignorat l’esforç de tants anys i tanta gent per aixecar el primer partit d’Espanya en menys de 40 anys i haver-lo abocat a la pira de les teves cendres, com vídua hindú a la vora del Ganges? Potser perquè no t’havia costat esforç i sacrificis professionals?

L’1 DE JUNY, AMB LA TEVA DERROTA parlamentària, t’has emportat amb els ender-

rocs bona part de tants somnis i tants treballs que ni coneixes ni t’ha importat conèixer. I això mai és ciment per a un lideratge, ni pedra mil·liar per a la seqüència d’un gran projecte (aquest centredreta que Fraga va somiar). En els últims cinc anys has tirat per terra lustres de molta suor política, i en dos dies de moció de censura has cremat bastantes esperances de molts, els vots van ja cap a un altre destí que van poder ser companys en lloc de competència. Tràgic error no obrir l’esperança a altres que poguessin intentar l’última oportunitat amb la teva renúncia voluntària per donar opció a una altra política de govern que defugiren els teus no pocs errors, en particular amb Catalunya (per mesquí) i Euskadi (per excés de generositat a cop de talonari). No, no era aquest el camí, Mariano; el camí és el diàleg, la justícia distributiva i la clemència, en lloc de recórrer a una justícia com a àrbitre de la política (o de la covardia), que fet i fet t’ha danyat definitivament amb la sentència de la Gürtel.

T’ESCRIC AMB DOLOR per l’immens dany que s’ha infligit al PP per aquells egoistes sense escrúpols que van buscar exclusivament el seu lucre personal a costa de la moralitat del partit. Aquest és sovint el fruit de la mediocritat que a partir del 2000 es va implantar en el partit amb la sistemàtica depuració dels millors, dels fundadors, dels qui tenien clara consciència respecte a les dues idees matrius de la fundació: Reconciliació nacional i Reformisme. Ni l’una ni l’altra han quedat fora de perill en aquests moments. Del final de la moció de censura es trasllueix de nou el lamentable clíxé de les dues Espanyes. I sense diàleg és impossible el reformisme, com ha quedat palès en els teus cinc anys de pur *tancredisme* a La Moncloa. Gràcies a això, aquí tens davant teu l’incendi de Catalunya que t’ha portat a la desfeta. Es podia haver fet d’una altra manera, i ni tan sols es va intentar, entre altres raons perquè no està en la fe dels castellans vells la creença que amb el diàleg es posa remei avui millor a allò que antany

van resoldre (¿?) amb la força i el domini. A la perifèria de la Corona d’Aragó, els tractes eren una mica diferents.

D’AQUEST MAL VENIM DES DEL 1989, quan Aznar va prendre les regnes del partit. Tot començaria amb l’escàndol Palop-Naseiro a València. D’aquell segell del clan de Valladolid procedeixen no escasses conseqüències en els usos i costums del PP que Aznar va voler refundar el 1990. Però es va oblidar de la moral individual dels homes i una política a la mesura de les Espanyes sostenible. Es va canviar de noms, però no hi va haver correctiu per a certs usos i costums.

DES DE LA DIGNA MEMÒRIA dels que han mort, i el mal gust de boca dels últims 18 anys, crec arribada l’hora de les profundes reformes internes que permetin resoldre les idees matrius dels fundadors que vam creure en la reconciliació i que ara ens han abocat una altra vegada a l’estigma de la divisió i de les dues Espanyes. Algú ha comès un error i aquest error ha de ser urgentment remei, si no es vol reincidir en les desgràcies dels nostres avantpassats. Tu no estaves en aquella taula de la fundació al carrer Artistes, ni tampoc Aznar, però qui això escriu va advertir, el 1975, que s’havia de tenir cura de Catalunya, perquè, en cas contrari, Catalunya tiraria per terra el sistema que estàvem dissenyant. Era Catalunya, que mai vam entendre i que ara t’ha enfonsat, amic Mariano. La humilitat és el carreu de la grandesa; la supèrbia, la tomba del lideratge. Els pobles que componen Espanya tenen la seva identitat i la seva dignitat, i això és tan sagrat com la *mateixitat* d’un. Així, als que vam creure en aquest gran projecte del PP ens deus una explicació. Quin immens error buscar els vots dels espanyols a costa de les fuetades a Catalunya! En aquest trist adeu em quedo i, com Ciceró, et demano que “no abusis més de la nostra paciència”. De la paciència al límit de molts ciutadans d’Espanya. No vas percebre això que t’ha costat el vot de censura... Des de la cordial sinceritat.

De set en set

Enric Serra

República i autonomia

Bona part del sobiranisme ha rebut el nou govern de la Generalitat amb un sentiment agredolç, entre la satisfacció

per la recuperació institucional i la decepció perquè no està format per les persones del gabinet que l’executiu espanyol va destituir. Però la veritat és que aquest govern no pot ser altra cosa que un govern autònom perquè només podrà actuar en aquest marc, per més que els canvis polítics a Espanya facin possibles alguns marges de millora transitoris, atesa la proximitat dels partidaris de la democràcia orgànica en un context de disputa de la pa-

Aquesta república mai no acabarà de ser plena si no té la qualitat de la sobirania

tent nacionalista espanyola del qual no en podem sortir ben parats. El president Torra remarca que amb una mà gestiona l’autonomisme i amb l’altra farà República. És veritat que amb la tasca d’un govern autonomista es pot fer república perquè l’esperit republicà és en el fons de les lleis i de les accions i no en la forma. Però aquesta república s’escriurà amb minúscula perquè mai no acabarà de ser plena si no té la qualitat de la sobirania. I si la vol escriure amb majúscula haurà de tornar a exposar les institucions catalanes a la repressió destructiva de l’Estat. Com cal actuar, doncs? Si alguna cosa hauríem d’haver après d’aquesta etapa anomenada “procés” és que el moviment no hauria d’haver sortit de les mans populars que el van impulsar ni haver-ne passat el testimoni a les institucions fins que hagués estat arrelat als carrers i a les urnes de forma majoritària i permanent.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La fi del 155 i la intervenció de la Generalitat

L'Estat manté el control dels comptes de Catalunya aplicat des del 2015

Investigació sobre els fets del 1-O a Catalunya

Un jutge demana a Interior qui va escollir els col·legis on es va anar a treure urnes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Esbandint l'article 155

REBUDA Els nous consellers acudeixen als seus despatxos entre aplaudiments dels treballadors **WEBS** Puigneró aixeca el 155 digital **TRASPÀS** Malestar al govern perquè el Ministeri de l'Interior només autoritza les visites previstes a Estremera

M.P. / E.G.P. / E.B.
BARCELONA

El primer dia feiner del nou govern de la Generalitat va estar marcat per l'emoció d'esbandir el 155 amb un sentiment agredolç de tornada a la feina sense els empresonats a Madrid i sense els exiliats en diversos punts d'Europa. Estava previst que els nous consellers visitessin els seus predecessors a les presons, però el Ministeri de l'Interior només autoritza les visites d'Oriol Junqueras i Raül Romeva a Estremera. La resta han quedat suspeses. El govern va expressar el seu malestar per les traves burocràtiques i espera completar les visites restants en els propers dies. Sí que es mantenen els traspassos a Brussel·les. Només els consellers d'Interior, Miquel Buch, i d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, van preferir no fer cap acte públic en el seu primer dia. Buch es va reunir en privat amb comandaments dels bombers i els Mossos. La resta de consellers van ser rebuts entre aplaudiments.

Pere Aragonès

■ Un dels pesos pesants del nou govern, Pere Aragonès, vicepresident i conseller d'Economia, va celebrar la fi de la intervenció financera que el govern de Mariano Rajoy va aplicar al juliol i va esbrèmer el se-

tembre de l'any passat. A la porta del departament, amb una imatge de Junqueras i un comptador dels dies que fa que és a la presó, Aragonès es va congratular que la Generalitat recuperés ahir el control de les despeses, que les bestretes del sistema de finançament es tornin a ingressar als comptes de la Generalitat, que decaiguin les declaracions responsables que havien d'acompanyar les contractacions i que s'elimini el vistiplau necessari d'Hisenda en qualsevol pagament. Tanmateix, encara quedaran per aixecar aspectes de control financer com la informació mensual que s'ha de remetre des del 2015 al ministeri. Justament, el secretari general del PSOE, José Luis Ábalos, assegurava ahir que es mantindrà la intervenció financera fins que es normalitzi la situació a Catalunya, però no va concretar a quines mesures es referia ni què entén per normalitat.

Elsa Artadi

■ En el seu primer acte públic, la inauguració de la jornada *Les competències professionals a la Catalunya del 2030* al Palau Robert, la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Elsa Artadi, va avançar que el dia "més important" de la seva vida política serà quan pugui

deixar el departament perquè l'encapçali de nou Jordi Turull. En una entrevista a Catalunya Ràdio, va defensar que el govern no pot renunciar al dret a l'autodeterminació ni a la unilateralitat, però va remarcar que la prioritat és la negociació, perquè, si no, "haurem d'aconseguir la independència per altres camins, aprofitant febleses i enfortint la nostra societat i les nostres institucions". "Si renunciem a la unilateralitat, quin missatge estem donant a la població i a Madrid?", es va preguntar.

Ester Capella

■ La consellera de Justícia, Ester Capella, va arribar al departament acompanyada de la nova secretària general, Patricia Gomà, que fins ara era la secretària de Relacions amb l'Administració de Justícia. Capella va fer el traspass "simbòlic" de la cartera amb el seu antecessor, Carles Mundó, el qual va agrair "la solidaritat de tots els treballadors del departament durant els difícils 33 dies i 33 nits" que va estar a la presó. La consellera va exposar que intentarà complir els calendaris i compromisos fixats i va citar el tancament del centre de la Trinitat —"el qual ja recordo de quan era regidora", va dir— per dignificar aquest barri de Barcelona. Pel que fa a

l'acostament dels presos polítics a presons catalanes, Capella va ser clara: "No és un tema a negociar, és un dret que tenen com fixa la llei, i ho ha de realitzar el nou ministre de l'Interior." La consellera va reiterar que la causa catalana no hauria d'estar als jutjats, sinó en el marc de la negociació política, a més de no encaixar els fets del 1-O amb els delictes de rebel·lió, sedició i malversació de fons. Capella anirà a visitar Romeva, ja que a partir d'ara Justícia s'encarregarà de les polítiques de memòria històrica, a més d'Afers Religiosos, que depenia de l'antiga Governació.

Ernest Maragall

■ El nou conseller d'Acció Exterior (abans Afers Exteriors), Ernest Maragall, va arribar a les Cases dels Canonges entre els aplaudiments de la vuitantena de treballadors que el van anar a rebre. "És impossible substituir Raül Romeva; no estem substituint, estem continuant, estem reprement, tirant endavant el mateix", va subratllar. El despatx estava tancat i ningú hi ha posat els peus d'ençà del 155. "En aquests metres quadrats, no hi ha entrat ningú en els últims set mesos. Vostès i jo mateix som els primers que hi entrem. Està tot dit. Estem tornant a la vida", va celebrar.

Romeva tenia en una paret una foto d'ell abraçat a Muriel Casals. Ara hi ha penjada la imatge del president Carles Puigdemont i del mateix Romeva. "Vosaltres heu estat la institució que el país havia perdut", va dir Maragall als treballadors, abans d'acabar amb un "visca Raül Romeva". Avui el veurà a Estremera.

Laura Borràs

■ Laura Borràs va arribar a quarts de deu al Palau Marc, seu de la conselleria de Cultura, on va saludar el personal i va anunciar que farà "tàndem" amb el conseller exiliat a Brussel·les Lluís Puig, a qui anirà a visitar avui per formalitzar el traspass. No era la primera vegada que en-

trava en aquell despatx: allà mateix, l'exconseller Ferran Mascarell li va proposar dirigir la Institució de les Lletres Catalanes, que va deixar el gener passat quan va esdevenir diputada de Junts per Catalunya. "Avui no hi torno amb gust, en el sentit que qui hauria de ser en aquest despatx és el conseller Puig", va lamentar.

Chakir el Homrani

■ El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani, també va rebre els aplaudiments dels treballadors, a qui va agrair la feina dels darrers mesos. Al matí ja va comentar amb els periodistes els resultats de les estadístiques de l'atur del maig. La visita a l'excon-

L'APUNT

Relleu a la Cambra de Barcelona

Marga Moreno

Miquel Valls va revelar ahir que no es presentarà a la reelecció com a president de la Cambra de Comerç de Barcelona quan enguany es convoquin els esperats comicis de la institució. El seu pilotatge ha deixat setze anys de feina difícils de sintetitzar. Per esmentar només algunes de les seves gestes, la d'haver modernitzat l'entitat adaptant-la als nous models econòmics; haver su-

perat dificultats que s'anunciaven insalvables com la supressió de l'obligatorietat de la quota cameral; haver desenvolupat, a banda dels serveis a les empreses i la promoció internacional d'aquestes, una feina titànica en defensa de la millora de les infraestructures a Catalunya, així com l'esforç per incorporar dones als llocs de responsabilitat de la institució. *Pas mal, senyor Valls.*

A dalt, Aragonès, Maragall i Borràs, en el seu primer dia al despatx. A sota, Jordà parlant per videoconferència amb Serret, Puigneró a l'antiga Governació i Capella fent el traspàs amb Mundó ■ ACN / EFE / ALEJANDRO GARCÍA / ANDREU PUIG

sellera Dolors Bassa a la presó d'Alcalá-Meco haurà d'esperar. "Tinc ganes de conèixer la seva visió sobre la situació del departament, de fer-li una abraçada com a bons amics que som i d'escoltar-la, perquè és una veu qualificada", va dir, i va insistir a reclamar l'alliberament dels presos polítics: "La volem veure a casa, perquè no es mereix el que està patint, ni ella, ni els altres presos ni els que són a l'exili." Tant El Homrani com Bassa havien desenvolupat diversos càrrecs en el sindicat UGT a Barcelona i a Girona, respectivament.

Teresa Jordà

■ Una llampant catifa groga esperava l'arribada de la nova consellera

d'Agricultura, la republicana Teresa Jordà, a qui els treballadors del departament van regalar entre aplaudiments un ram de flors grogues. Asseguda al despatx, l'exalcaldessa de Ripoll es va posar en contacte per videoconferència amb la seva antecessora, Meritxell Serret, exiliada a Bèlgica. Jordà va agrair als funcionaris que hagin aguantat "de manera ferma" la durada del 155. Avui viatjarà fins a Brussel·les per veure Serret en persona.

Josep Bargalló

■ El conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, que ja ho havia estat en el primer tripartit, tampoc perd el temps. Diumenge era a l'institut El Palau de

Sant Andreu de la Barca per donar suport als docents represaliats i ahir es va desplaçar a Badalona, on s'han registrat problemes en les preinscripcions i hi ha falta de places d'escola pública, per reunir-se amb l'alcaldessa, Dolors Sabater, amb qui va adquirir el compromís de desencallar el problema de places de P3 i construir els centres pendents.

Alba Vergés

■ Alba Vergés va arribar a les deu del matí al Departament de Salut al costat de la secretària general, Laura Pelai, i del director del Servei Català de la Salut, David Elvira. A l'entrada principal l'esperaven un grup de treballadors que la van aplaudir llarga-

ment i li van entregar un ram de flors. Vergés els va agrair la feina, igual que al seu predecessor, Toni Comín, exiliat a Brussel·les. A la primera planta, va intercanviar unes paraules amb representants de l'Assemblea de Treballadors i Treballadores per a la Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC). A continuació, va celebrar la primera reunió de treball amb membres del departament, el CatSalut i l'ADIC per analitzar els efectes del 155, estudiar com revertir-ne els danys i abordar els eixos de la legislatura. El primer que va fer va ser instar el nou govern espanyol a derogar el real decret estatal del PP que denega la universalitat de la sanitat.

Jordi Puigneró

■ El personal de l'antiga Governació, ara Polítiques Digitals i Administració Pública, va rebre Jordi Puigneró amb cartolines grogues. El conseller va agrair als treballadors la feina feta i "la dignitat" amb què han "aguantat la institució amb el 155 a sobre". Els empleats li van entregar un escrit amb el manifest fundacional de les ADIC. La primera decisió: aixecar el 155 digital amb la reactivació dels webs President.cat i Govern.cat.

Damià Calvet

■ El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va ser un dels primers a arribar a la seu del departament per ocupar

aquell despatx al qual Josep Rull va acudir el dimarts següent a la proclamació de la República. El conseller va signar l'aprovació de fins a 26 expedients urbanístics paralitzats pel 155 i es fixa com a prioritat rescatar la llei contra el canvi climàtic, impugnada per l'Estat. Acompanyat pel seu equip (Marta Subirà, Ferran Falcó, Ricard Font i Agustí Serra), va constatar la feineda que l'espera. La seva conselleria assumeix les polítiques d'habitatge, fins ara a Governació. "Hem de tirar endavant una agenda modernitzadora del país amb valors republicans", va dir Calvet, que el cap de setmana ja es va entrevistar amb Rull. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rajoy va idear el 2015 el FLA 'ad hoc' estant en funcions

La fi del 155 retorna les finances al control més lax de fa tres anys fixat per Montoro a Mas-Colell en plena precampanya de les eleccions espanyoles ■ Expira el control setmanal de factures imposat el juliol del 2017

David Portabella
MADRID

Mariano Rajoy és història a La Moncloa, però no ho és el seu llegat legislatiu, ni tan sols les normes que va imposar estant en funcions. La fi de l'article 155 a Catalunya retorna ara les finances de la Generalitat al control previ i més lax vigent des del 20 de novembre del 2015, en què Rajoy i el seu ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, van obviar els límits que dicta la Constitució en períodes en funcions –article 101– i van crear un finançament *ad hoc* per a Catalunya en què el Fons de Liquiditat Autònomic (FLA) tenia una “condicionalitat reforçada” i més estricta que la del primer FLA, creat el juny del 2012.

“El control financer es manté” i “el control s'aixeca” són frases que sonen des de dissabte tot i semblar contradictòries, però no ho són. Quan el Senat va aprovar l'aplicació del 155,

Montoro va imposar el FLA reforçat a Catalunya el novembre del 2015, amb el govern de Rajoy en funcions ■ KIKO HUESCA / EFE

el 27 d'octubre, aquella suspensió de l'autogovern va incloure el dur control setmanal de les finances que Montoro havia fixat el juliol del mateix 2017 per intentar aturar l'1-O. Qui diu que “el control financer

s'aixeca” té raó si vol dir que aquesta versió de vigilància extrema decau. Fins i tot l'11 de maig el ja exportaveu espanyol Íñigo Méndez de Vigo, en una de les últimes compareixences a La Moncloa, admetia

que la fi del 155 extingia el control setmanal de les factures perquè al Senat el PP, el PSOE i Cs havien pactat que quedés “subsumit” en l'arsenal del 155.

Si bé Ciutadans va firmar que la vigilància ex-

trema expirés amb el 155, el secretari general, José Manuel Villegas, exigeix al president Pedro Sánchez desobeir el Senat i gestionar les finances des de Madrid. “Fem una crida a Sánchez a seure i a parlar

de com estenem el 155 o com instaurarem un 155 nou que afecti almenys el diner públic, els mitjans públics de comunicació, els Mossos i la política exterior”, va dir Villegas.

Qui diu que “el control es manté”, però, també té raó si vol dir que la Generalitat es desfà de la camisa de força setmanal vigent des del juliol del 2017 –que Montoro al·legava que era per evitar l'1-O, que no va evitar–, però no retornarà encara a l'era prèvia al FLA, una sigla creada per Montoro el 2012 que Artur Mas va citar al seu dia en un lapsus com a “Fons de Liquidació Autònomic” pel seu caràcter invasor. Quan Montoro va idear el 2015 el FLA reforçat que ara tindrà de nou la Generalitat, va ser rotund: “El FLA ha d'anar a finançar el dèficit del 2014 i a pagar serveis públics essencials i els venciments del 2015. Ni un euro a vel·leïtats independentistes.” El conseller d'Economia del moment, Andreu Mas-Colell, també era rotund: “El nou FLA inclou criteris polítics. Ho denunciarem a totes les instàncies on es pugui.” Dos anys i mig després, Catalunya torna a la casella de sortida del vell FLA, que no permet acudir als mercats *motu proprio*, però que ja no és la camisa de força amb què ha viscut els últims deu mesos. ■

El PDeCAT aposta per Castells per rellevar Conesa a la diputació

Formalitza l'aval després del previst comiat de l'alcalde de Sant Cugat

O.A.-E.
BARCELONA

La direcció del PDeCAT va formalitzar ahir l'aposta perquè l'alcalde d'Igualada, Marc Castells, rellevi Mercè Conesa com a presidenta de la Diputació de Barcelona. Castells, segons fonts del partit, té el suport de tota la direcció i de la mateixa Conesa, que també es preveu que deixi

l'alcaldia de Sant Cugat del Vallès i que es perfila com a presidenta del Port de Barcelona, un càrrec que ocupava Sixte Cambra.

Castells és un dels alcaldes del PDeCAT amb més projecció de futur i fa set anys que és a la diputació com a vicepresident segon. A la formació consideren, a més, que la seva és una elecció “lògica” tenint en compte que té l'alcaldia d'un dels municipis més importants de la demarcació on governa el partit de Marta Pascal, en aquest cas amb majoria

absoluta. Conesa figura ara a les travesses com a possible futura presidenta del Port de Barcelona. Cambra va anunciar el desembre passat que Cambra deixaria el càrrec un cop es constituís el govern sortint de les eleccions del 21-D per “motius personals”, un fet que va passar dissabte passat, amb la presa de possessió dels nous consellers. Cambra va ser retinut a principis del 2017 durant un escorcoll de la Guàrdia Civil en què s'investigava el presumpte finançament irregular de CDC. La setmana

La portaveu del PDeCAT, Maria Senserrich, en la conferència de premsa d'ahir ■ ACN

passada va ser citat per l'Audiència Nacional a declarar com a investigat pel cas del 3% al juliol.

Tornar al CPFF

Després de la reunió de la direcció executiva del PDeCAT, a més, la porta-

veu del partit, Maria Senserrich, va advocar perquè el govern de la Generalitat assisteixi a les reunions del Consell de Política i Financera, on es debat la reforma del sistema de finançament. Després de les plantades de l'exconse-

ller Andreu Mas-Colell i del vicepresident Oriol Junqueras, el PDeCAT encara la nova etapa amb Pedro Sánchez a La Moncloa amb la premissa que no s'hi pot deixar “cap forat buit”. “Ser-hi no vol dir renunciar”, va assegurar. ■

CUIDAR EL QUE CAL CUIDAR

ENS FA

DIFERENTS

CaixaBank, compromesos amb la protecció del **medi ambient**

A CaixaBank estenem el nostre compromís amb les persones a la protecció de l'entorn. Amb aquesta finalitat, treballem per minimitzar l'impacte ambiental que causem i financem centenars de projectes que contribueixen a fer del nostre planeta un lloc més sostenible. A més, col·laborem de manera activa amb altres entitats, com les Nacions Unides, en la lluita contra el canvi climàtic.

Estar a prop de les persones i protegir el medi ambient és, entre moltes altres coses, el que ens fa diferents.

**Banca socialment
responsable**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra a pressa Sánchez a reunir-se des d'Estremera

■ Advoca per establir un diàleg “de govern a govern” i alerta que partirà del referèndum de l'1 d'octubre ■ Pregunta si està davant del PSOE del 155 o del que va despenalitzar els referèndums

Redacció
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va tornar a apressar ahir el nou president del govern espanyol, Pedro Sánchez, a reunir-se, després de l'intercanvi de missatges previs que s'han fet per instar-se a obrir el diàleg. “És urgent que ens veiem, que seiem en una taula i negociem”, va afirmar Torra després de reunir-se amb els exconsellers Josep Rull, Jordi Turull i Joaquim Forn, i, després, amb l'exvicepresident Oriol Junqueras i el conseller Raül Romeva. Des que va prendre possessió del càrrec, era la segona vegada que visitava els presos polítics. Aquesta vegada després que, dissabte, prengué possessió del càrrec el nou executiu. Els nous consellers, però, no podran fer avui l'acte simbòlic de traspass de carteres com preveïen inicialment. El Ministeri de l'Interior

El president de la Generalitat, Quim Torra, ahir a Estremera, després de visitar els presos ■ ACN

només va autoritzar que puguin ser visitats l'exvicepresident Junqueras i l'exconseller Romeva.

Segons fonts de l'executiu, els presos van expressar al president de la Generalitat la necessitat que

el seu empresonament no es converteixi en “moneda de canvi” de cap renúncia política, ni de la consecució de la independència ni de l'exercici del dret a l'autodeterminació. En un context d'obertura de no-

ves relacions amb La Moncloa, els empresonats s'alineaven perquè no es produeixi cap renúncia, segons les mateixes fonts.

Torra va advocar per parlar “de govern a govern” amb Sánchez. Man-

té la incògnita, però, de quin president espanyol es trobarà: “Estem davant el PSOE que vol despenalitzar la convocatòria de referèndum o el que va votar el 155?” També va preguntar si el PSOE manté

que cal reformular la tipificació del delictes de rebel·lió perquè deixi d'associar-se a cops militars i pugui ser aplicable als dirigents del procés, com va apuntar fa tres setmanes, en el que era una admissió implícita que aquest delictes no seria d'aplicació per als presos polítics i els exiliats, que van actuar pacíficament i des de les institucions. Per Torra, “es tracta de saber si el que l'Estat espanyol vol és que s'apliqui la justícia o es vulgui escarmentar” perquè “el problema no el té l'independentisme sinó la justícia i la democràcia a Espanya”.

El president de la Generalitat, a més, va partir de la base que reivindicarà a La Moncloa el Parlament de Catalunya com a “única sobirania”. “Partim d'un referèndum d'autodeterminació l'1-O i d'una declaració política d'independència, i a partir d'aquí avançarem”, va indicar. Ahir mateix, la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, declarava que l'executiu no pot renunciar a la via unilateral. Torra també va agrair a Turull i Rull que renunciessin als seus càrrecs per fer possible la formació del govern i l'aixecament del 155. El compromís “vital” de l'executiu, va insistir, és la restitució de tots els consellers i del president Carles Puigdemont. ■

Acord de mínims per posar símbols als escons

■ Torrent proposa als grups que tots en puguin col·locar i els demana respecte

E. Ansola
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, va presentar ahir als grups parlamentaris un inici d'acord, que haurà de ser ratificat aquest matí en la junta de portaveus, amb l'objectiu de consensuar i respectar la col·locació de símbols en els escons de la cambra catalana. Amb aquesta trobada, Torrent vol posar fi a futurs enfrontaments com el del

darrer ple, quan el diputat de Ciutadans Carlos Carrizosa es va enfrontar al president Torrent per la col·locació d'un llaç groc instal·lat a la bancada del govern just davant de l'escó que ocupa la cap de l'oposició, Inés Arrimadas.

La proposta de Torrent feta arribar ahir se centra bàsicament a permetre i respectar els símbols que cada diputat posi al seu escó sempre que siguin respectuosos amb els principis democràtics. Els representants de cada grup es mostraven confiats que l'acord se signi avui pràcticament per unanimitat, ja que no variarà gens respecte a la situació que ja es

produeix a l'hemicicle, on els escons que pertanyen als diputats que es troben en presó preventiva llueixen un llaç groc.

La diputada de Junts per Catalunya Gemma Geis i la d'ERC Anna Caula recordaven que el llaç és un símbol que mostra “empatia i solidaritat” amb una situació personal molt dura que pateixen un conjunt de diputats de la cambra, i que, més que discutir ara de símbols, que no deixen de ser una mostra de llibertat d'expressió, “el que cal és que tothom els respecti”.

Tanmateix, Ciutadans és més partidari que no es mostrin símbols i que la

El president, col·locant el llaç groc que minuts abans havia tret Carrizosa ■ EFE

cambra catalana sigui un espai neutral.

Aquest acord de mínims dissenyat ahir a la tarda es posarà per escrit en el document que serà lliurat avui a la junta de portaveus per tal que sigui ratificat. “No es tracta

tant de regular com d'imposar el sentit comú”, explicava el diputat del PSC Ferran Pedret, que confia que aquesta utilització de símbols no vagi en augment i deteriori la imatge de l'hemicicle del Parlament. La primera prova

d'aquest acord es podrà veure dimecres, quan hi ha convocat un nou ple a la cambra catalana després dels incidents esdevinguts entre Carrizosa i Torrent que van obligar el president a suspendre la sessió. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Víctimes d'odi a la carta

MESTRES · L'Audiència de Barcelona ha de resoldre si el cas de l'institut de Sant Andreu de la Barca està emparat en la discriminació per nacionalitat **JURISTES** · Experts alerten de l'"expansió" d'aquest delictes per a col·lectius no vulnerables

Mayte Piulachs
BARCELONA

“La societat està molt cabrejada i tots pugnem per convertir-nos en víctimes.” És una de les afirmacions de Ramón García Albero, catedràtic de dret penal de la Universitat de Lleida, en la jornada sobre delictes d'odi, organitzada per l'associació de jutges Àgora Judicial en el Centre d'Estudis Jurídics de Barcelona. Els quatre ponents van coincidir a alertar de l'"expansió" i la "instrumentalització" dels ja popularitzats delictes d'odi i discriminació (recollits en l'article 510 i en el 22.4, com agreujant, del Codi Penal), pensats per protegir col·lectius vulnerables i que s'ha ampliat a altres grups, com ara els cossos policials.

Precisament l'advocada penalista Esther Palmés va exposar en la jornada que fa uns mesos una associació de mestres va demanar-li assessorament sobre si el seu col·lectiu podia ser considerat víctima del delictes d'odi davant les acusacions d'adoctrinament dels alumnes contra Espanya, després de promoure accions i xerrades de l'1-O i les càrregues policials. “Vam dir-los que els mestres no estan emparats com a víctimes d'odi i que les acusacions que rebien podrien ser considerades una aversió discriminatòria”, va exposar Palmés, que va afegir que poc després van arribar les denúncies contra mestres.

Ara la secció segona de l'Audiència de Barcelona ha de re-

Participants en la jornada d'Àgora. José M. Mena, Àngels Vivas, Esther Palmés, José Luis Ramírez, Ramón Albero i Maria Josep Feliu ■ ORIOL DURAN

soldre el recurs de la fiscalia contra la decisió del jutge del jutjat d'instrucció 7 de Martorell d'arxivar la seva denúncia contra cinc dels nou mestres de l'IES El Palau, de Sant Andreu de la Barca, acusats "humiliar" fills de guàrdies civils, arran de l'actuació del cos en el referèndum. El fiscal del servei de delictes d'odi i discriminació, Miguel Ángel Aguilar, pioner a Catalunya i a tot l'Estat espanyol a protegir minories –atacades, sobre-

tot per racisme i homofòbia– acusa cinc d'aquests mestres d'injúries greus a cossos de seguretat (art. 504.2), castigat amb pena de multa. A més, acusa els nou mestres pel delictes d'odi, en l'article 510.2, "per motius de discriminació per nacionalitat" en concurs amb un delictes contra la integritat moral (173.1), pels seus comentaris a vuit fills de guàrdies civils, als quals –assegura– van provocar "angoixa" i "una situació degra-

dant". Així, l'Audiència pot resoldre que cal una mínima instrucció, com ara interrogar els mestres, o que l'acusació no té empara en els delictes d'odi.

L'exfiscal del Tribunal Superior de Catalunya José María Mena es va mostrar contrari que els delictes d'odi emparin col·lectius no històricament vulnerables, com ara la policia, de la qual va assegurar té "una vulnerabilitat autoatribuïda". Va afegir que la reforma d'aquest

589

víctimes d'odi van registrar els Mossos a Catalunya el 2017. Els casos per orientació política es van incrementar un 111%, i en els últims tres mesos van registrar 89 fets amb 106 víctimes, emmarcat pel procés d'independència.

2

jutjats de Martorell investiguen mestres de Sant Andreu de la Barca. Instrucció 3 i 7.

delictes, el 2015, es va fer amb "bones intencions", però ara "aquest instrument és una arma de foc carregada", la qual "s'usa per a fins aliens i es banalitza el discurs de l'odi". Els juristes de la jornada, moderada per la magistrada i membre d'Àgora Maria Josep Feliu, van compartir que un dels problemes del delictes d'odi és que té una redacció molt àmplia i poc clara. "El dret penal no pot prohibir que un ciutadà odii", va assegurar l'exfiscal Mena.

En aquest sentit, el magistrat de l'Audiència José Luis Ramírez va exposar-hi que amb els seus companys del Grup d'Estudis de Política Criminal (GEPC) promouen una derogació del delictes d'odi o una modificació, en la qual es treguin conceptes com ara sentiments com l'odi. La proposta final, per la seva laboriosa confecció, s'ha ajornat a l'octubre. "Amb aquest delictes, s'ha avançat massa la barrera de la prevenció. Hem anat més enllà de la normativa internacional", va declarar Ramírez, i va afegir que "amb la reforma del 2015 es permet sancionar penalment qui està en contra de la norma, com els rapers".

El catedràtic Albero va assegurar que a la UE "no som els únics a qui se'ns ha escapat de les mans" la transposició de normativa de protecció dels drets humans, i va citar casos a Alemanya i França. Va advocar perquè els juristes apliquin el pla d'acció de Rabat sobre la prohibició de l'apologia de l'odi nacional, racial o religiós, amb sis passos, per valorar si una restricció és legal. ■

OPINIÓ

Torra i Sánchez

Ni Torra ni Sánchez van intuir que aquest mes de juny serien presidents de la Generalitat i del govern espanyol respectivament. Els dos presidents tenen poc en comú que vagi més enllà que ambdós provenen de daltabaixos polítics. Políticament, Quim Torra és fruit d'unes eleccions que va convocar el govern espanyol després d'un

llarg període polític que va acabar malament. Pedro Sánchez és fruit d'haver perdut unes eleccions generals contra Rajoy i de mantenir-se fora de la vida parlamentària en espera d'una oportunitat que es veia difícil. Aquestes dues característiques de similitud poden ser un avantatge de cara a una futura negociació entre els dos governs, que en un principi ha

d'implicar l'entrevista que tots dos han anunciat que mantindran.

L'oportunitat d'aquesta entrevista pot ser única i positiva de cara a complir un fet tan senzill i de difícil compliment: parlar. Seria desitjable que, abans de l'entrevista oficial, ambdós es poguessin conèixer en un lloc neutral per evitar més cops de porta

de la llarga història hispanocatalana. Quim Torra és un president culte amb prou bagatge històric per mantenir una llarga conversa amb Pedro Sánchez, a qui, ara per ara, allò que més convé, fora de les pressions que pugui tenir del seu propi partit, és escoltar i llavors actuar. Ara mateix les diferències són abismals per la relació i l'encaix de Catalunya i Espa-

nya. Al recentment nomenat president del govern espanyol, Pedro Sánchez, li serà molt difícil aguantar que setmana rere setmana el president de la Generalitat hagi de traslladar-se a les presons de Madrid per despatxar amb els polítics que hi són empresonats. La decisió recau en el Ministeri de l'Interior, per tal que els exconsellers puguin ser portats –com a mínim– a presons catalanes en espera del judici, per al qual encara no hi ha data assenyalada.

Lluís Falgàs
Periodista

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els acompanyants de Puigdemont queden en llibertat

■ Els dos mossos i Alay asseguren que l'expresident s'anava a entregar a les autoritats belgues ■ Nova citació per a Matamala

Redacció
MADRID

Els mossos d'esquadra Xavier Goicoechea Fernández i Carlos de Pedro López i l'historiador Josep Lluís Alay, que anaven amb Carles Puigdemont quan va ser detingut a Alemanya, van explicar ahir al jutge de l'Audiència Nacional que havien anat a recollir l'expresident a Finlàndia per acompanyar-lo a Bèlgica, on volia entregar-se a la fiscalia una vegada coneguda l'ordre de detenció internacional dictada contra ell

pel jutge del Tribunal Suprem. Després de prendre's declaració com a imputats per un delictes d'en cobriment, el magistrat de l'Audiència Nacional Diego de Egea els va deixar en llibertat i sense mesures cautelars.

També estava citat per ahir l'empresari gironí Josep Maria Matamala, el quart acompanyant de Puigdemont quan va ser arrestat el 25 de març passat a Alemanya, però no es va presentar davant del jutge de Madrid perquè no se l'ha citat personalment. Per això, el jutge ha dema-

nat a la policia que descobreixi el seu parador per tornar a citar-lo. En el cas dels mossos, un d'ells estava de vacances i un altre gaudia de dies lliures per assumptes propis, segons van relatar al magistrat.

En acabar les declaracions, l'advocat d'Alay, Jaume Alonso-Cuevillas, que també defensa Puigdemont, va assegurar: "Les declaracions han estat ràpides perquè aquest cas no té cap rellevància penal", ja que l'expresident anava a entregar-se a les autoritats belgues, que ja tenien el seu cas obert. ■

Tamara, en ser detinguda per la Guàrdia Civil a casa seva, a Viladecans, l'11 d'abril passat ■ EFE

Cau l'acusació de terrorisme contra l'activista de Viladecans

La sala penal de l'Audiència Nacional ha refusat la petició de la fiscalia de dictar presó provisional o fiança per a l'activista de Viladecans Tamara Carrasco, a qui acusa de terrorisme pels talls de vies i l'alcada de barreres la Setmana Santa passada. "En aquest cas, la intenció no és causar temor, sinó aconseguir un estat independent", sosté el tri-

bunal, que dona ple suport al jutge instructor Diego de Egea, que va negar que Tamara fos membre d'un grup criminal "i menys terrorista" i va qualificar els fets de la denúncia contra la veïna de possibles desordres públics, tot i haver-li imposat fortes mesures cautelars, com ara no poder sortir del seu municipi, menys per anar a treballar.

Les estrictes restriccions de mobilitat se li mantenen. Els tres jutges també exposen que en l'escorcoll al seu domicili la Guàrdia Civil "no ha trobat cap document amb textos amenaçadors ni fotos ni projectes d'atac", i que els Comitès de Defensa de la República (CDR) són "una organització política per ara no il·legalitzada". ■ M. PIULACHS

**HABRÁ
CONSEGUIDO
ESTABILIDAD**

Cuando inviertes en Tesoro Público, el futuro se escribe en *futuro perfecto*.

Es lo que tiene invertir en una economía que mira hacia adelante como uno de los principales motores de crecimiento de la Eurozona.

Es lo que tiene invertir en un país que quiere darte todas las oportunidades.

Infórmate en www.tesoro.es de todas las ventajas que te ofrece el Tesoro Público.

VALORES DEL TESORO DESDE 1.000€: LETRAS | BONOS | OBLIGACIONES

Tesoro Público
Invierte en *futuro perfecto*.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSC perfila un nou govern a Badalona sense Albiol

■ Iceta sí que avala, però, que altres regidors del PP s'integrin a l'executiu que podria descavalcar el de Sabater ■ El ple per certificar la moció de censura es podria celebrar el dia 20 o 21 d'aquest mes

L'alcaldessa de Badalona, Dolors Sabater, durant la reunió que va mantenir ahir amb el nou conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló ■ ACN

F. Espiga / S. Muñoz
BADALONA

Un cop obtingut l'aval de la militància, el PSC ja treballa amb la perspectiva imminent de formalitzar una moció de censura contra l'actual govern de Badalona, capitanejat per Dolors Sabater (Guanyem). La intenció és tan ferma i inequívoca que els socialistes fins i tot ja comencen a donar pistes sobre l'eventual composició del futur executiu local, que estaria liderat per Àlex

Pastor. En aquest sentit, el primer secretari de la formació, Miquel Iceta, va revelar ahir que el cap de files del PP a Badalona, Xavier García Albiol, no en formarà part, tot i que sí que es va mostrar obert a integrar-hi altres regidors de la bancada popular. De fet, el PSC no tindrà més remei que buscar efectius més enllà de les seves pròpies files, ja que actualment només disposa de tres edils al consistori. El PP, per contra, en té fins a deu. "Correspon als

Les frases

“És molt estrany que ara, de sobte, el PSC s'aliï amb aquest PP neoliberal, corrupte i xenòfob”

Dolors Sabater
ALCALDESSA DE BADALONA

“Nosaltres hauréem impedit que Albiol sigui alcalde, i ara no promouem que formi part del govern”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Per damunt dels legítims desitjos que pugui tenir el PP, s'ha de mirar per l'interès de la ciutat”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL GRUP DEL PP

companys del PSC de Badalona parlar amb la resta de partits, formalitzar aquesta candidatura a l'alcaldia i, si tirés endavant, convidar tots els grups a

participar en el govern de la ciutat”, va reblar Iceta, que també va justificar que el PSC s'aliï amb el PP i Cs per foragitar Sabater. “Hi ha gent que oblida que

la vam fer alcaldessa en funció d'un acord que ella, des del primer dia, va decidir incomplir”, va manifestar el dirigent socialista, en una referència més

que directa a la posició activa que ha mantingut l'encara alcaldessa en defensa del procés sobiranista i les peticions de llibertat dels presos polítics.

En aquest context, Sabater intenta mantenir una imatge de normalitat institucional i ahir va rebre la visita del nou conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló. Tot i això, les referències al context polític van ser inevitables i va qualificar de “surrealista i estrany” que els socialistes emparin la moció amb el concurs dels populars i Ciutadans. “És un acord contra natura i incompressible”, va rematar l'alcaldessa. En una línia similar de posar pressió al PSC, la portaveu d'ERC a escala nacional, Marta Vilalta, va demanar a la formació “que reconsideri la seva posició”. “Demanem que siguin coherents amb el que van dir el 2015, quan van signar no pactar amb formacions xenòfobes i feixistes”, va afegir.

Aliens a tot aquest soroll, els socialistes i els populars badalonins van greixant la maquinària per formalitzar la moció de censura. Ahir mateix el PSC va registrar davant notari les firmes per presentar-la. El PP i Ciutadans, per la seva banda, les lliuraran aquesta tarda al registre del consistori. Arribats a aquest punt, i en espera que les tres formacions facin un últim tràmit conjunt –validar les firmes–, el ple per certificar el relleu seria el dia 20 o 21, a les dotze del migdia. “Cal un canvi per damunt dels desitjos polítics que puguem tenir”, deia ahir Albiol sobre el fet que els seus vots acabin fent alcalde un socialista. ■

Denuncien pèrdues als comerços per les manifestacions a Mataró

Redacció
MATARÓ

La Unió de Botiguers de Mataró va denunciar ahir pèrdues d'entre el 15% i el 20% a causa de la coincidència de dues manifestacions –una d'antifeixista i una de partidaris de la unitat de l'Estat espanyol– dissabte. Afirmen que

l'Ajuntament no va organitzar correctament el dispositiu policial i recorden que es tractava del primer dissabte de mes i de la temporada d'estiu i que és “un dels més forts de l'any” comercialment. El president de la Unió de Botiguers, Jordi Novo, sosté que el blindatge policial de la Riera va deixar els boti-

guers sense clients i que en alguns casos ni els mateixos botiguers van poder accedir als comerços. Novo assegura que no van ser informats en cap moment del dispositiu. Aquest dijous, durant el ple municipal, la Unió de Botiguers presentarà una queixa formal a l'Ajuntament “per evitar que es torni a

repetir” una situació com aquesta.

També els grups d'ERC i de CiU, a l'oposició, faran preguntes al ple sobre l'afectació al comerç i si el grup Mataró Se Queda En España, convocant de la protesta unionista, és una entitat mataronina legalment registrada i en quina data es va donar d'alta. ■

Operaris netegen el monument a Miquel Biada, brut de pintura després de les manifestacions ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia ha d'aclarir qui va escollir els centres de l'1-0

■ El jutge que investiga els ferits per les càrregues policials accepta la petició de l'Ajuntament de Barcelona, que n'és acusació popular ■ S'han recollit nous vídeos per intentar evitar l'arxivament

Mayte Piulachs
BARCELONA

El titular del jutjat d'Instrucció número 7 de Barcelona, Francisco Miralles, ha instat la Secretaria d'Estat i Seguretat, del Ministeri de l'Interior, que li porti un informe en el qual identifiqui "la persona o les persones responsables de l'elecció dels diferents centres de votació on es van realitzar les actuacions policials" durant el referèndum de l'1 d'octubre. És una petició de l'Ajuntament de Barcelona per aclarir qui va fer la selecció que va castigar veïns i va provocar danys a un munt de centres de vo-

La xifra

60

policies identificats en les càrregues a centres de votació de Barcelona. El jutjat té 275 ferits de 27 centres.

tació, la majoria escoles públiques d'arreu, menys als barris de Sants i de Gràcia. La repressió es va aturar al migdia.

El magistrat va obrir diferents peces per investigar les lesions a 275 persones provocades per l'actuació policial en uns 27 punts de votació de la ciu-

Veïns protegint l'escola Ramon Llull, objecte de fortes càrregues policials, l'1-0 ■ J. RAMOS

tat. S'han identificat 60 agents de la policia espanyola, tot i que encara n'hi ha de cabdals pendents, com ara l'escopeter que va disparar la pilota de goma que va fer perdre la visió de l'ull dret a Roger Español.

Recentment, el tinent d'alcalde i responsable de Drets de Ciutadania, Jaume Asens, va fer una crida als veïns perquè aportessin vídeos –ja que a alguns agents en suposada acció irregular no se'ls pot identificar– per tal d'evitar l'arxivament d'aquestes causes. Són a sis col·legis: Marenostrum, Joan Boscà, Joan Fuster, Estel, Projecte i Escoles Pies. Ja s'han recollit força imatges. El magistrat també ha acceptat la petició del consistori perquè el Ministeri de l'Interior porti l'acta definitiva de la Junta de Seguretat del 28 setembre, en què es va tractar de l'1-0. Segons el consistori, Interior va ampliar el seu contingut, signat pels secretaris Diego Pérez de los Cobos, en nom de l'Estat, i Marta Gordi, de la Generalitat. ■

*Una terra amb
molt a dir*

Treballada amb respecte des de fa cent anys,
per oferir-te un vi que recull les millors expressions de la nostra finca,
un vi amb l'ànima de Raimat.

Viticultura Sostenible

Prova'ls a un preu exclusiu en els següents restaurants de Girona.

Arnall Degustació, Ca la Nàsia, Can Barris, Can Quel, Can Xicoy, Cipri, El Cabrit, El Far, El Moll, El Racó, El Racó d'en Pep, Fiego, Godard, Hostal dels Ossos, Hostal La Llagosta, Hotel Costa Brava, Hotel Solana del Ter, Ibèric, L'Arc Vell, L'Hostalet, La Riera, La Vila de Corçà, Les Acàcies, Llevant, Maria de Cadaqués, Refugi de Pescadors, Río de Oro, Rodondo, Verdolet & La Roda, Voramar.

Descobreix tots els restaurants de la ruta a Catalunya a RAIMAT.com/RUTA

RAIMAT

Seguretat

Amnèsia i por de revenja a Banyoles

PRESÓ • El detingut per l'atac a cops de martell a una dona i els seus fills no declara i el jutge l'empresona **TEMOR** • Els Mossos vigilen que no hi hagi revenja

Tura Soler
BANYOLES

El testimonis i les proves (els Mossos van trobar el martell i roba ensangonada a casa dels seus avis) delaten el jove de 22 anys Toni Hostench Mir com l'autor del brutal atac a cops de martell perpetrat divendres contra una mare i els seus dos fills de 12 i 8 anys a casa seva a Banyoles. Les víctimes continuen ingressades. Però el sospitós, al·legant que no recorda res i emparant-se en el seu estat amnèsic, ahir no va aportar cap explicació que aclarís el mòbil de l'atac quan va declarar davant del jutjat d'Instrucció número 3 de Girona. Hostench, assistit per la lletrada Maria Monguilod, es va acollir al seu dret a no declarar i el jutge el va enviar a la presó per tres delictes d'assassinat en grau de temptativa. El jutjat va atendre la petició de presó que van fer el fiscal i l'acusació particular, que exerceixen les víctimes a través del lletrat Sergio No-guero.

Mentrestant a Banyoles, els Mossos i la policia vigilen que no es produeixi cap atac a interessos o familiars d'Hostench després que l'entorn del pare i marit dels nens i la dona que van resultar malferits hagi llançat missatges que fan témer una possible reacció de revenja. A falta de declaració del sospitós, la investigació busca el mòbil de l'atac en la relació que mantenien el detingut i el pare de la famí-

L'agressió es va perpetrar en aquest habitatge, darrere les persianes abaixades del costat esquerre de la foto ■ TURA SOLER

lia atacada, un treballador del Lidl, enginyer amb l'electrònica i la informàtica que feia anys que residia a Banyoles, tot i que és d'origen canari i li consten detencions als arxius de la Guàrdia Civil. Alguns testimonis han apuntat que tenien tractes per la venda de material a través de Wallapop.

L'atac es va perpetrar divendres a quarts de vuit del vespre, als baixos del número 19 del carrer València de Banyoles. A aquella hora el pare era a la feina. L'agressor, que ja duia el martell, va anar a la casa, va demanar per anar al lavabo i quan va sortir va colpejar repetidament al cap la mare i els dos fills i va fugir per darrere. Les víctimes van poder ser auxiliades perquè els veïns del pis de dalt van sentir cridòria, van sortir i van trobar el nen més gran estès al replà enmig d'un bassal de sang. El nen repetia que havien matat la seva mare i va identificar Hostench

com l'agressor. Els Mossos i la policia local es van posar a buscar el sospitós. No era al seu domicili però més tard el van trobar a casa dels seus avis. Ell, amb símptomes d'estar afectat per alguna substància, es va avenir a baixar al carrer i allà el van detenir. La roba que duia no estava tacada de sang. S'havia canviat. Dissabte, els Mossos van rastrejar papereres, contenidors..., tot buscant el martell que no havia estat localitzat a l'escenari de l'agressió. No el van trobar al carrer. Diumenge quan van escorcollar la casa dels avis del sospitós, al garatge, van trobar el martell i també la roba tacada de sang, que s'ha dut als laboratoris per comprovar si és de les víctimes. També hi havia dos sobres buits, un amb el nom de la dona agredida i la inscripció 5.000 euros. La investigació sospita que el mòbil de l'agressió va ser el robatori dels diners que havien contingut els sobres. ■

La concentració fora de Razzmatazz de Barcelona ■ ACN

Detinguts dos sospitosos del cas Razzmatazz

■ No es van presentar a comissaria i els Mossos els van aturar a l'aeroport

Redacció
BARCELONA

Dos dels tres identificats per la presumpta violació en grup d'una menor a la sala Razzmatazz de Barcelona van ser detinguts ahir a l'aeroport de Barcelona. Durant el dia, els Mossos d'Esquadra van continuar interrogant testimonis i analitzen les imatges de les càmeres de seguretat per contrastar-les amb el relat de la denunciante, en un cas amb tres identificats però cap detingut ni causa judicial oberta. Fins al vespre. Estaven citats a comissaria a la tarda i no es van presentar. Els Mossos van descobrir que eren a l'aeroport a punt de marxar i allà els van detenir. Aquest suposat cas d'agressió sexual va passar divendres a la matinada, quan la menor, de 17 anys, va accedir a un

reservat privat de la sala Razzmatazz en companyia d'un jove, moment en el qual va entrar un grup de nois i tres d'ells suposadament la van penetrar sense el seu consentiment, segons la denunciante.

El titular del jutjat d'Instrucció número 22 de Barcelona, que estava de guàrdia aquella nit, ha rebut l'informe mèdic de l'hospital Clínic —on la menor va ser atesa—, però això no obstant, el jutge no va obrir diligències en espera de l'atestat policial. Ahir al vespre, unes 200 persones es van concentrar davant la sala.

En un comunicat a Twitter, Razzmatazz afirma que ha posat "a disposició de les autoritats tots els mitjans necessaris per aclarir els fets" i hi afegeix: "Volem respectar la privadesa de la víctima i de la investigació." ■

 graupera
Més de 40 anys al teu servei

ARA ÉS EL MILLOR MOMENT PER REVISAR LA TEVA CALDERA!

Després d'un llarg hivern, la teva caldera necessita una posada a punt. Aprofita la nostra oferta!

info@egraupera.com
www.egraupera.com

93 741 29 99
C. Melcior de Palau, 9 - 08302 Mataró

Servei tècnic oficial:

El pack de revisió 1 hora inclou:

Revisió preventiva

(verificar el correcte funcionament, neteja a fons de l'aparell i purgar radiadors).

Certificat de revisió segons normativa.

Etiqueta RITE segons normativa.

Anàlisi de combustió.

*Si la caldera està avariada, no es realitzarà l'oferta del pack.